

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-631/2025-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Vlaha Bassegli Gozze i Ane Berlengi Fellner, članova vijeća te više sudske savjetnice – specijalistice, Ivane Mamić Vuković, kao zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja [...], protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, u Zagrebu, Roberta Frangeša Mihanovića 9, OIB 87950783661 i uz sudjelovanje zainteresirane osobe [...], radi rješavanja spora korisnika i operatora javnih komunikacijskih usluga, odlučujući o žalbi tužitelja, izjavljenoj protiv presude Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: Us I-1420/2024-8, od 23. prosinca 2024. na sjednici vijeća održanoj 26. ožujka 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: Us I-1420/2024-8, od 23. prosinca 2024.

Obrazloženje

1. Presudom prvostupanjskog upravnog suda odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I344-08/24-01/60, URBROJ: 376-08-24-06, od 30. travnja 2024.
2. Tužitelj u svojoj žalbi navodi kako je potrošač – laik, iz kojeg razloga smatra kako se na njega u punom smislu odnosi načelo pomoći nekoj stranci. Vezano uz navedeno ukazuje da je mišljenja kako, kao pravni laik, nije ponavljao svoje navode, već da je istu okolnost promatrao kroz prizmu različitih povreda zakona. Ističe kako su i prvostupanjski upravni sud i tuženik, propustili utvrditi kako je osim prigovora na kakvoću usluge prigovarao i povredama odredbi ugovora, iz kojeg razloga je tuženik bio u obvezi odlučiti i u odnosu na taj prigovor, te je propuštajući isto povrijedio Zakon o zaštiti potrošača. Nabrajajući sve svoje zahtjeve, mišljenja je kako je tuženik pogrešno zaključio da je na iste već odgovoreno te ukazuje kako ni sam prvostupanjski upravni sud nije odgovorio na pitanje je li članak 27. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga, protivan Zakonu o zaštiti potrošača

i Zakonu o obveznim odnosima. Predlaže Sudu da usvoji njegovu žalbu i poništiti pobijanu presudu.

3. Tuženik u svom odgovoru navodi kako je spor inicijalno vođen s obzirom na kakvoću usluge koju je tužitelju pružao tijekom prosinca 2023. i posljedično tome na umanjenje računa za taj mjesec. U odnosu na prigovore tužitelja, a koji se odnose na povredu odredaba pretplatničkog ugovora, navodi kako je o svim prigovorima odlučeno temeljem Zakona o elektroničkim komunikacijama, a što je uostalom jasno utvrdio i prvostupanjski upravni sud. S tim u vezi dodaje i kako učestalo ponavljanje prigovora i reklamacija o istoj stvari, ne podrazumijeva da se svaki put opetovano i jednako odgovara. Konačno navodi kako eventualna protivnost Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža, odredbama Zakona o zaštiti potrošača, odnosno Zakona o obveznim odnosima, ne mogu biti predmetom ovog spora. Predlaže da Sud odbije žalbu i na snazi ostavi pobijanu odluku.
4. Zainteresirana osoba do dana donošenja ove odluke nije dostavila odgovor na žalbu tužitelja.
5. Žalba nije osnovana.
6. Uvodno Sud ukazuje kako je člankom 126. stavkom 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24. - u daljnjem tekstu: ZUS), propisano da protiv presude upravnog suda stranke mogu podnijeti žalbu zbog: bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenoga činjeničnog stanja u sporu i pogrešne primjene materijalnog prava, dok je člankom 134. stavkom 1. ZUS-a propisano da Visoki upravni sud ispituje prvostupanjsku presudu u dijelu u kojem je osporavana žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi.
7. Cijeneći citirana procesna zakonska određenja Sud nalazi da se osporena presuda prvostupanjskog upravnog suda ne može ocijeniti nezakonitom niti po jednoj osnovi propisanoj člankom 126. stavkom 1. ZUS-a, iz razloga na koje se tužitelj poziva u svojoj žalbi. To stoga jer je, prema podacima spisa, postupak prije donošenja osporene odluke proveden sukladno odredbama ZUS-a, a prvostupanjski upravni sud je presudu utemeljio na dokazima i činjenicama utvrđenim u postupku donošenja pojedinačne odluke javnopravnog tijela, kao i tijekom upravnog spora te je osnovano ocijenio zakonitim rješenje tuženika, pri čemu je za takvu svoju odluku naveo jasne i dostatno obrazložene razloge koje prihvaća i ovaj Sud.
8. Naime, i po ocjeni ovog Suda, osnovano je prvostupanjski upravni sud utvrdio da je rješenje tuženika doneseno pravilnom primjenom i tumačenjem članka 153. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine", broj: 76/22. – u daljnjem tekstu: Zakon).
9. Člankom 153. stavkom 1. točkom 5. Zakona propisano je da krajnji korisnik ima pravo podnijeti operatoru javno dostupnih elektroničkih komunikacijskih usluga prigovor u vezi s pružanjem usluga, prigovor na iznos kojim je zadužen za pruženu uslugu, prigovor na kakvoću pružene usluge, prigovor zbog povrede odredaba ugovora i prigovor zbog povrede prava u vezi sa zaštitom pristupa otvorenom internetu.
10. Razmatrajući žalbene navode u konkretnom slučaju Sud nalazi da tužitelj sadržajno smatra da tuženik uopće nije odgovorio na njegove prigovore vezane

uz povredu odredaba ugovora, čime zaključuje da su mu povrijeđena osobna prava. Suprotno ovom tuženik je mišljenja kako je sve prigovore otklonio u cijelosti, navodeći kako nije u obvezi iste opetovano na isti način otklanjati.

11. Razmatrajući suprotstavljene stavove Sud ukazuje na točku 20. obrazloženja osporene presude, a u kojoj se prvostupanjski upravni sud pozvao na ustaljenu upravno sudsku praksu sukladno kojoj tuženik ne mora odgovarati niti otklanjati sve navode sadržane u zahtjevu ili prigovoru tužitelja, već samo one koji imaju utjecaj na konačnu odluku. S tim u vezi Sud u ovom predmetu, osim općenitog navoda da nije odgovoreno na prigovor zbog povrede odredbi ugovora, ne nalazi sadržaj o kojem bi prvostupanjski sud trebao odlučiti.
12. Člankom 116. stavkom 2. ZUS-a, propisano je da će Sud odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan i kada utvrdi da je u postupku koji je prethodio donošenju pojedinačne odluke bilo nedostataka, ali nisu utjecali na rješavanje predmeta postupka.
13. Iz ovog slijedi da čak i u situaciji u kojoj bi tuženik propustio da o nekom prigovoru odluči, iako ovaj sud takav propust tuženika ne nalazi, takav nedostatak, u situaciji kada prigovor nema utjecaj na neki materijalni aspekt pravnog odnosa, ne dovodi automatizmom do nezakovitosti osporenog rješenja.
14. Trebalo je stoga, temeljem članka 135. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 26. ožujka 2026.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić